HE 76/2022 vp
Toiminnanjohtaja Tapani Veistola
Suomen luonnonsuojeluliitto ry
YmV 11.10.2022

HE 76/2022 vp Hallituksen esitys eduskunnalle luonnonsuojelulaiksi ym.

Luonnonsuojelulain uudistus on välttämätön lain vanhentumisen ja maassamme jatkuvan luontokadon takia. Laki heikkeni loppuvalmistelun aikana monin tavoin, mikä heikentää sen tehoa. Puutteistaankin huolimatta hallituksen esitys on askel eteenpäin.

1 YLEISTÄ

1.1 Isoimmat kehitystarpeet

1 *Selvilläolovelvollisuus* poistettiin lain valmistelun aikana, vaikka se on ympäristöoikeuden yleisiä oppeja (esimerkiksi ympäristönsuojelulain 6 §). Se kannattaisi palauttaa lakiin.

2 Uhanalaisten luontotyyppien (65 §) ja lajien (78 §) yleinen *”huomioon ottaminen”* on nyt varsin julistuksenomaista. Aiemmissa lain luonnoksissa tämä oli sidottu lupamenettelyihin.

3 *Ekologisen kompensaation* velvoite (11 luku) oli vielä työryhmässä luonnonsuojelulain poikkeusluville pakollinen. Hallituksen esityksessä se on vaihtunut vapaaehtoiseen kompensaatioon. Se on toki hyvä alku, koska ilman pelisääntöjä ekologiselle kompensaatiolle käy kuin päästökompensaatioille: kuka vaan voi sanoa kompensaatioksi mitä vaan.

4 *Muutoksenhakuoikeus* on poistettu osin valtakunnallisilta järjestöiltä, mikä tulee korjata (136 §, vertaa PL 20 §). Ympäristöjärjestöjen tulee voida valvoa myös biodiversiteettistrategian sekä hoito- ja käyttösuunnitelmien laillisuutta kuten myös muun lain nojalla tehtyjä päätöksiä (137 §).

1.2 Lakiin liittyvät toimenpide- ja lakialoitteet

Lakiin liittyvistä toimenpidealoitteista *trofeiden maahantuonnin kielto* (TPA 19/2021 vp) voi vähentää epäkohtia muissa maissa. Sitä vastoin *valkoposkihanhen* poikkeuslupien pelisäännöt ovat vakiintuneet. Niitä ei ole syytä muuttaa, kun valkoposkihanhityöryhmän esitykset ovat hyvin etenemässä (TPA 69/2020 vp, LA 19/2021 vp). Poikkeusluvalla tapettujen lintujen antaminen syötäväksi olisi ristiriidassa karkotustavoitteen kanssa.

2 YKSITYISKOHTAISET KOMMENTIT

1 luku Yleiset säännökset

3 § Määritelmät

Biologisen monimuotoisuuden määritelmän lisäys on paikallaan, mutta siihen kannattaa lisätä geodiversiteetti.

Selvilläolo

Lausuntovaiheessa mukana olleen selvilläolon vaatimuksen jättäminen pois laista heikentää monien muiden pykälien toimeenpanoa. Huomattakoon, että toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuus on osa ympäristöoikeuden yleisiä oppeja ja vahvistettu mm. ympäristönsuojelulain 6 §:ssä.

6 Luku Luonnonsuojelualueet

43 § Luonnonsuojelualueet ja niiden perustamisedellytykset

Esitämme ennallistamiskelpoisuuden lisäämistä luonnonsuojelualueen perustamisedellytyksiin.

Kaivoslain rajapinta

Tärkeää on turvata luonnonsuojelulailla kaikki suojelualueet malminetsinnältä – sekä uudet että vanhat, valtion ja yksityiset – koska asia ei nyt etene riittävästi kaivoslaissa.

57 § Luonnonsuojelualueen hoito- ja käyttösuunnitelma

Hoito- ja käyttösuunnitelmista olisi tärkeä tehdä päätös, jota ympäristöjärjestöt voisivat oikeudellisesti valvoa yleisen ympäristöön liittyvän edun kannalta. Se hillitsisi esimerkiksi luonnolle liian raskaan virkistyskäytön rakenteita.

61 § Yksityisen luonnonsuojelualueen lakkauttaminen ja rauhoitusmääräysten lieventäminen sekä
62 § Valtion luonnonsuojelualueen lakkauttaminen

Jos suojelualueen lakkauttaminen ylipäätänsä mahdollistetaan, niin sen riman tulee olla esitetyllä tavalla korkealla. Siinä vielä erittäin *tärkeä yleinen etu* pitäisi korvata erittäin tärkeällä *yleisellä tarpeella*. Tämä kynnys on vielä korkeampi, ja käytössä mm. kaivoslaissa. Yleisenä etuna oikeuskirjallisuudessa ja voimassa olevan kaivoslain esitöiden mukaan voidaan pitää esimerkiksi paikallisia tai alueellisia lyhytaikaisia myönteisiä tai pitkäaikaisia työllisyysvaikutuksia. Yleisen edun mukaiselta hankkeelta ei myöskään edellytetä yleisen tarpeen mukaista yhteiskunnallista välttämättömyyttä.

Lakkauttamis- ja lieventämiskynnys on liian alhainen. Valtion luonnonsuojelualueet ovat valtakunnallinen yleinen etu (”riksintresse”), jota ei tule heikentää alue- tai paikallistaloudellisten hyötyjen takia. Kynnyksen mataluus on ongelmallinen myös ympäristöperusoikeuden tehokkaan toteutumisen näkökulmasta suhteessa elinkeinon vapauteen ja omaisuuden suojaan (esim. PeVL 55/2018 vp).

7 luku Luontotyyppien suojelu

Luontotyyppien suojelu on kaiken A ja O, koska luontotyypit ovat välttämättömiä niillä esiintyville lajeillekin. Luontotyyppisuojelu on ollut nykyisin voimassa olevan vuoden 1997 luonnonsuojelulain suurin heikkous. Siksi uhanalaisten luontotyyppien parempi turvaaminen oli tämän lakiuudistuksen luonnosvaiheen suurin edistysaskel. Nyt pykälää on kuitenkin heikennetty vaarallisella tavalla.

65 § Uhanalaisen luontotyypin huomioon ottaminen

Uhanalaisten huomioon ottamisen kynnystä ei tule nostaa lausuntokierroksen jälkeen hallituksen esityksessä esitetyllä tavalla, koska pykälästä on tulossa vesittynyt ja julistuksenomainen. Pääongelma on, että vastinkappaletta uhanalaisten luontotyyppien käytännön ”huomioon ottamiselle” useissa muissa laeissa ei todellisuudessa ole. Siksi luonnonsuojelulaista olisi tärkeää lähettää selvä viesti muihin lakeihin ja prosesseihin sitomalla huomioon ottaminen lupaprosesseihin.

Näistä syistä pykälään tulee palauttaa lausuntokierroksen muotoilu:

> Myönnettäessä ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua ympäristölupaa, vesilaissa tarkoitettua vesitalouslupaa, maa-aineslaissa tarkoitettua maa-ainesten ottamislupaa sekä kaivoslaissa (621/2011) tarkoitettua kullanhuuhdonta-, kaivos- ja malminetsintälupaa, luvan myöntävän viranomaisen on otettava huomioon 65 §:ssä tarkoitetut uhanalaiset luontotyypit. Lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten lupaharkinnassa on otettu uhanalaiset luontotyypit huomioon. Maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettua maakunta-, yleis- tai asemakaavaa laadittaessa on otettava huomioon 65 §:ssä tarkoitetut uhanalaiset luontotyypit.

Lisäksi soveltamisalaan tulee lisätä myös ympäristönsuojelulain mukaiset ilmoitukset ja metsänkäyttöilmoitukset sekä MRL:n katu- ja puistosuunnitelmat, rakennus-, toimenpide- ja maisematyöluvat.

66 § Suojellut luontotyypit

Luonnonsuojelulain rajauspäätöspykälä on ollut pitkälti kuollut kirjain ja ongelmallinen yleisen selvillävelvoitteen näkökulmasta. Syy tähän on, että ELY-keskukset eivät ole saaneet tehtyä luontotyyppien rajauspäätöksiä voimavarojen vähäisyyden takia.

Joissakin tapauksessa kaikki kohteet ovat tärkeitä vaikka ne olisivat heikentyneitäkin. Luontotyyppisuojelun edellytyksenä tulisi siksi olla luonnontilaisuuden lisäksi luonnontilan kaltaisuus sekä ennallistamispotentiaali. Monissa luontotyypeissä luonnontilaisuus on mahdollista palauttaa ennallistamisella, mistä saadaan koko ajan lisää kokemusta.

Meriajokaspohjien ja näkinpartaispohjien suojelu olisi Luonnonsuojeluliiton näkemyksen mukaan parempi tehdä vesilain puolella. ELY-keskusten rajauspäätökset ovat liian epävarma ja hidas menettely. Suojelu suoraan lain nojalla on perusteltua ympäristöoikeuden yleisen selvilläolovelvollisuuden tehokkaan toteutumisen ja luonnonsuojelulain uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta. Luonnonsuojelulain uudistuksen yhtenä tärkeimpänä tavoitteena on ollut päätöksenteon tietopohjan vahvistamiseen. Mahdollisuus poiketa vesiluontotyyppien suojelusta tulisi tapahtua lupaviranomaisen päätöksellä.

Suojeltujen luontotyyppien luetteloa pitää täydentää myös metsälain puolella ainakin varpukorvilla ja korpirämeillä.

On erittäin tärkeää turvata luontotyypit myös niiden reunoilta ja valuma-alueelta tulevilta vaaroilta.

8 luku Eliölajien suojelu

70 § Soveltamisala

”Eliöitä” olisi taksonomisesti oikeampi ja kattavampi sana kuin “eläin- ja kasvilajeihin”.

Uhanalaistenkin kalojen siirto kalastuslakiin veisi mahdollisuudet ”ottaa huomioon” niiden elinympäristöjä (vertaa 65 §). Esimerkkinä meillä ja koko maailmassa äärimmäisen uhanalainen ankerias ja vaellusesteet.

72 § Eläinlajien rauhoitus

Pesien suojaa pitää parantaa. Esimerkiksi koloon tai risupesään voi pesiä eri lajeja eri vuosina, ja että paraskin pesä voi olla välivuosina tyhjä (esimerkiksi sään, ravintotilanteen, häirinnän tai onnettomuuksien takia). Soveltamisalaan tulee kuulua myös esimerkiksi sääksen tekopesät – linnulle ei ole merkitystä sillä kuka pesän on tehnyt.

75 § Pesäpuiden suojelu

Suurten petolintujen lajiluettelo ei ole ajan tasalla. Niiden pesäpuun tulee olla rauhoitettu jo ensimmäisenä käyttövuotenaan – muuten ei tule muitakaan vuosia.

77 § Uhanalaiset lajit

Uhanalaisten lajien ”huomioon ottamisen” pykälästä on tullut nyt julistuksenomainen. Se tulee palauttaa lausuntovaiheen muotoon:

> Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää uhanalaiseksi lajiksi sellainen luonnonvarainen eliölaji, jonka luontainen säilyminen Suomessa on vaarantunut. Ympäristöministeriö laatii ehdotuksen asetuksen tarkistamisesta viimeisimmän Suomessa esiintyvien lajien kansallisen uhanalaisuuden arvioinnin perusteella viimeistään kahden vuoden kuluessa sen valmistumisesta. Myönnettäessä ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua ympäristölupaa, vesilaissa tarkoitettua vesitalouslupaa, maa-aineslaissa tarkoitettua maa-ainesten ottamislupaa sekä kaivoslaissa tarkoitettua kullanhuuhdonta-, kaivos- ja malminetsintälupaa, luvan myöntävän viranomaisen on otettava huomioon 1 momentissa tarkoitetut uhanalaiset lajit. Lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten lupaharkinnassa on otettu uhanalaiset lajit huomioon. Maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettua maakunta-, yleis- tai asemakaavaa laadittaessa on otettava huomioon 1 momentissa tarkoitetut uhanalaiset lajit.

Lisäksi soveltamisalaan tulee lisätä myös ympäristönsuojelulain mukaiset ilmoitukset ja metsänkäyttöilmoitukset sekä MRL:n katu- ja puistosuunnitelmat, rakennus-, toimenpide- ja maisematyöluvat.

Lajeissa tulee ottaa huomioon myös kansainvälisesti uhanalaiset läpimuuttajat, kuten allihaahka.

11 luku Ekologisen kompensaation toteuttaminen

Työryhmästä lähteneessä pohjassa kompensaatiovelvoite poikkeusluville on vaihtunut vapaaehtoiseen kompensaatioon. Hallituksen esityksessä aikataulu on myöhentynyt siten, että kompensoinnin pilotointi on ensin suoritettava loppuun. Pakollinen kompensaatio poikkeuslupiin tulisi lisätä lakiin.

Hyvittämisen kriteereissä olisi vaatimuksena oltava, että uhanalaiseen luontotyyppiin tai lajin elinympäristöön kohdistuva heikennys on hyvitettävä saman lajin elinympäristöön tai samaan luontotyyppiin kohdistuvin toimenpitein siten, että heikennyksestä huolimatta suojelutaso paranee. Tavoitteena tulisi siis olla nettopositiivisuus hyvityksen jälkeen.

Hyvittävän toimenpiteen korvaussuhde heikennykseen olisi pääsääntöisesti oltava nettopositiivisuuden takia >10. Tästä tulee säätää asetuksella. Vain niissä tapauksissa, kun kompensoitava luontoarvo ei ole uhanalainen ja hyvitykset on tuotettu täysimääräisesti etukäteen voisi korvaussuhde olla 1:10.

103 § Hyvittämisen kriteerit

Ekologisen kompensaation tarkoituksena ja ydinajatus on turvata luonnon monimuotoisuuden kokonaisheikentämättömyys (*no net loss*). Siksi 103.2 §:n mahdollisuus hyvittää heikennys *”like to like”* eli *”samaa samalla”* -periaatteen vastaisesti *vastaavan*, yhtä uhanalaisen tai uhanalaisempaan luontoarvoon kohdistuvin toimenpitein, vaarantaa ekologisen kompensaation tarkoituksen toteutumisen. Se voi johtaa usean hyvitystoimenpiteiden seurauksena luonnon monimuotoisuuden heikentymiseen.

Luontoarvon menetys, jota ei voida luonnontieteellisestä syystä hyvittää, pitäisi rajata vapaaehtoisen kompensaation ja tulevaisuudessa mahdollisen pakollisenkin kompensaation ulkopuolelle. Yhden luontoarvon hyvittäminen toisella luontoarvolla johtaa useiden hyvittämistoimenpiteiden seurauksena luonnon monimuotoisuuden heikentymiseen. Luonnonsuojelulain 1 §:n tavoitteen ja 3 §:n luonnon monimuotoisuuden määritelmän näkökulmasta luontoarvo, jota ei voida luonnontieteellisestä syystä hyvittää, tulisi hyvittämistoimenpiteiden sijaan saattaa suojelutoimenpiteiden piiriin, eikä ehdotuksen mukaisen heikennyksen kohteeksi.

Ehdotuksessa ei ole myöskään arvioitu millä tavalla viranomainen voisi arvioida vastaavan luontoarvon olemassaolon kriteerejä. Hyvittämisen soveltamisalan ulottamiselle vastaaviin luontoarvoihin ei ole osoitettu myöskään luonnontieteellistä perusteita lakiluonnoksessa.

Heikentämistoimenpiteet voisivat kohdistua myös alueellisesti epätasa-arvoisesti eri alueiden välillä, koska niiden kohdistumista ei hallinnoida mitenkään viranomaismenettelyissä.

Vapaaehtoisen ekologisen kompensaation hyvittämistoimenpiteiden kohdistuminen eri luontoarvoon kuin heikentämistoimenpiteet on ongelmallinen myös perusoikeuksien yhteensovittamisen näkökulmasta. Ehdotuksen soveltamisala johtaisi korvaamattomien luontoarvojen laillistettuun heikentämiseen luontoarvojen kohdalla, jotka vaatisivat tiukempaa suojelua ympäristöperusoikeuden tehokkaan toteutumisen näkökulmasta.

15 luku Muutoksenhaku

136 § Muutoksenhaku

Aikaisemmista luonnosversioista poiketen luonnoksessa on rajattu pois valtakunnallisten rekisteröityjen yhteisöjen valitusoikeus. Valtakunnallisten rekisteröityjen yhdistysten valitusoikeus olisikin kuitenkin tarpeellista palauttaa lakiin, jotta voidaan turvata kansalaisten perustuslaillinen oikeus vaikuttaa ympäristöään koskevaan päätöksentekoon tehokkaasti. Alueellisilla ja paikallisilla järjestöillä ei ole aina resursseja ja osaamista valvoa luonnon etua kattavasti eri muutoksenhakua vaativissa tilanteissa. Huomattakoon, että kaikilla järjestöillä ei ole alueellisia ja paikallisia osastoja.

Paikallisiin ja alueellisiin toimijoihin kohdistuva laillinen tai laiton vaikuttaminen voi jossain tapauksissa aiheuttaa pelkoa käyttää muutoksenhakuoikeutta lain tarkoittamalla tavalla. Edellä mainituissa tapauksissa vain valtakunnallisten yhdistysten valitusoikeus voi tehokkaasti turvata muutoksenhaun luonnonsuojelulain, perustuslain ja Århusin ympäristösopimuksen tarkoittamalla tavalla.

Biodiversiteettistrategian tulisi olla valituskelpoinen ainakin ympäristöjärjestöille, kuten ilmastolakiin on esitetty.

Hoito- ja käyttösuunnitelmista olisi tärkeä tehdä päätös, jota ympäristöjärjestöt voisivat oikeudellisesti valvoa yleisen ympäristöön liittyvän edun kannalta. Se hillitsisi esimerkiksi luonnolle liian raskaan virkistyskäytön rakenteita. Hoito- ja käyttösuunnitelmien perusteella toteuttavilla toimenpiteillä on merkittävä vaikutus luonnon monimuotoisuuden suojeluun toteutumiseen. Lisäksi ellei tällaista varaventtiiliä ole, ympäristöjärjestöt joutuisivat käyttämään hankalampia oikeuskeinoja, kuten vireillepanoja, oikeuskansleria tai kanteluja Euroopan komissiolle.

Ympäristöoikeutta koskevat valitukset tulisi keskittää Vaasan hallinto-oikeuteen osaamisen ja asiantuntemuksen kerryttämiseksi.

137 § Valitus muun lain nojalla tehdystä päätöksestä

ELY-keskuksen lisäksi valitusoikeus olisi syytä olla ympäristön yleistä etua valvovilla ympäristöjärjestöillä.

3 LIITÄNNÄISLAIT

Metsälaki

Metsälain avaaminen on välttämätöntä, koska metsätalous on nyt luontokadon suurin syy.

Metsälain 10 §:ään tulisi lisätä ainakin:

f) varpukorvet, joiden ominaispiirteitä ovat erirakenteinen kuusivaltainen puusto sekä vaihtelevan varpukasvillisuuden vallitsevuus; sekä

g) korpirämeet, joiden ominaispiirteenä on erirakenteinen yleensä mäntyvaltainen puusto sekä metsä- ja suovarpujen vallitsevuus;

Metsälain 10 §:n kohteiden pienialaisuuden ja selvärajaisuuden vaatimukset on poistettava. Lisäksi Metsäkeskuksen tulkintasuositukset ovat vuodesta 2004 lähtien vaikuttaneet metsälakikohteiden tulkintaan ja rajauksiin asettaen niille tiukempia vaatimuksia kuin mitä laista suoraan seuraa. Nämä supistukset, jotka ovat kolmannes Metso-ohjelman laajuudesta, tulee peruuttaa.

Katsomme, että kesähakkuita koskevan tuomion 4.3.2021 yhdistetyssä asiassa C-473/19 ja C-474/19 toimeenpano vaatii toimeenpanotoimia metsälain puolella (rajoitusalueet ja -ajat sekä menettelyt).

Metsästyslaki

Metsästyslaki on pahasti vanhentunut, jo lähes 30 vuotta vanha. Sen uudistaminen on kiireellistä. Esimerkiksi uhanalaiset lajit on aika rauhoittaa.

Kalastuslaki

Ks. kommenttimme lajisuojelulukuun.

Vesilaki

Fladojen, kluuvijärvien ja kalkkilampien 10 hehtaarin rajaus on keinotekoinen ja pitää poistaa. Yleensä mitä suurempi luontotyyppi on, sitä arvokkaampi se on ja siellä on myös enemmän lajeja ja niiden yksilöitä.

Ei ole mitään perusteita jättää purojen, norojen, lampien ja pienten järvien suojaa Lapissa muuta maata heikommaksi. Tämä Lappia koskeva poikkeus on aika poistaa.

Meriajokaspohjien ja näkinpartaispohjien suojelu tulisi tehdä luonnonsuojelulain sijaan vesilain puolella. Niitä ei pidä jättää ELY-keskusten luonnonsuojelulain mukaisten rajauspäätösten varaan, koska niiden voimavarat ovat riittämättömät niitä tekemään.

Kaivoslaki

Malminetsintäkielto tulee ulottaa myös lakiehdotuksen 34 ja 44 §:n mukaisille jo voimassa olevan luonnonsuojelulainsäädännön mukaan perustetuille ja tuleville alueille (Euroopan unionin Natura 2000-verkosto, kansallispuistot, luonnonpuistot, muut valtion luonnonsuojelualueet ja yksityiset luonnonsuojelualueet). Malminetsintäkieltoa tulee laajentaa edellä esitetyn mukaisesti ehdotuksesta koskemaan kaikkia luonnonsuojelualueita laajasti lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi, koska malminetsinnällä ja kaivostoiminnalla on samanlaiset haitalliset vaikutukset ja riskit luonnonsuojelualueiden tarkoituksen toteutumiseen niiden säädösperustasta huolimatta.

Malminetsintäkielto luonnonsuojelualueilla tulee lisätä myös kaivoslain (621/20211) 7 § 2 momentin mukaisiin etsintätyön kieltoihin lainsäädännön johdonmukaisuuden ja selvyyden vuoksi.

Eläinten hyvinvointilaki

On tärkeää, että luonnonvaraisten eläinten hoitoketjut ja neuvonta saadaan kuntoon. Lakiluonnoksessa oleva *eläinten itseisarvo* tulee ottaa myös luonnonsuojelulakiin tai ainakin sen perusteluihin.

4 MUUT LAKIIN LIITTYVÄT ASIAT

Trofeiden maahantuonti

TPA 19/2021 vp *trofeiden maahantuonnin kiellosta* voi vähentää metsästyksen epäkohtia muissa maissa.

Valkoposkihanhi

TPA 69/2020 vp ja LA 19/2021 vp. *Valkoposkihanhen* poikkeuslupien pelisäännöt ovat vakiintuneet. Niitä ei ole syytä muuttaa, kun "Valkoposkihanhien aiheuttamien vahinkojen ja haittojen vähentäminen" -raportin (2020) toimenpiteitä toteutetaan jo lintujen pelottelusta ampumallakin lintupeltoihin.

Poikkeusluvalla tapettujen lintujen antaminen syötäväksi olisi ristiriidassa poikkeuslupien tavoitteen kanssa. Nyt käytössä olevan pelottelun idea on karkottaa valkoposkihanhet pellolta – ei tappaa niitä mahdollisimman paljon saatikka ampua niitä ruoaksi. Käytössä on siis lintudirektiivin artiklan 9 1 kohdan alakohta a eikä c. Syöminen olisi päinvastoin kannuste

houkutella hanhia pellolle. – Sama koskee *merimetsoa.* Metsästäjäliitto esitti merimetsotyöryhmässä vuonna 2016 lintujen houkuttelua ammuttavaksi jopa kaaveilla eli tekolinnuilla. Se olisi ollut kuitenkin poikkeuslupien tavoitteiden vastaista.

MmVM 8/2022 koskee sekin valkoposkihanhia. Siinä esitetään myös lintujen poikkeuslupien käsittelyn hallinnon muuttamista. Kaikki luonnonsuojelulain lintujen poikkeusluvat on keskitetty Varsinais-Suomen ELY-keskukselle osaamisen kartuttamisen ja valtakunnallisesti yhtenäisen linjan varmistamiseksi. Siksi esitys siirtää valkoposkihanhen luvat Pohjois-Karjalan ELY-keskukselle on erikoinen. Huomattakoon, että valkoposkihanhilupia haetaan myös etelän kaupunkeihin. Tällainen toimeenpanoasia on hallinnon sisäistä mikromanagementia, mikä ei eduskunnan lainsäädäntövaltaan erityisesti kuulu.

Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintöön liittyi vastalause. Siinä esitettiin valkoposkihanhen siirtämistä metsästyslakiin lähinnä siltä varalta, että poikkeusluvalla ammuttujen lintujen syöminen sallittaisiin. Tähänkään emme näe tarvetta.

Lisätietoja

- toiminnanjohtaja Tapani Veistola, p. 0400 615 530, tapani.veistola@sll.fi
- ympäristöjuristi Matti Kattainen, p. 044 778 5013, matti.kattainen@sll.fi
- ekologinen kompensaatio myös ympäristöpäällikkö Paloma Hannonen, p. 050 532 3219, paloma.hannonen@sll.fi